

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sancti Victoris, Cancellario, & Decano sancti Marcelli Parisiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

*etiam. Cod.
De suo ma-
net pecunia.*
ctiones, ut quod sua quisque voce dilucidè protestatus est, id in eundem casum proprio valeat testimonio infirmare. Vnde apparet per consequentiam quòd prædictus R. memoratam Sophiam, cuius prima facie præsumitur consobrinus, habere non potest aliquatenus in uxorem. Datum Laterani v. Kal. Decembri, pontificatus nostri anno tertiodecimo.

*ABBATI SANCTI VICTORIS,
Cancellario, & Decano sancti Marcelli
Parisiensis.*

*Epi. 182.
Continuatur
epistola 147
libro 12.*
CVm causam quaे inter monasterium sancti Martini de Campis & Archipresbyterum Ecclesiae sancti Iacobi Parisiensis, cuius jus patronatus ad ipsum monasterium pertinet, super medietatem proventuum ejusdem Ecclesiae, quam in ea sibi monasterium vendicabat, dilecto filio Abbatii sancti Iohannis de Valleia, Archidiacono & Cantori Carnotensis olim duxerimus committendam, ipsi demum de meritis causæ redditii certiores, habito prudenter consilio, supradictum Archipresbyterum ad reddendum annuatim monasterio antefato medietatem omnium proventuum Ecclesiae sancti Iacobi condemnarunt. Super qua sententia cùm tam coram judicibus delegatis à nobis quam coram nobis diutius fuerit litigatum, nos demum iis quea utraque pars proposuit intellectis, de fratum nostrorum consilio sententiam prædictorum judicum approbantes, Archipresbyterum antedictum super medietate omnium proventuum Ecclesiae suæ annuatim monasterio sancti Martini reddenda sententialiter meminimus condemnasse, dilectis filiis Abbatii & Priori sancti Germani de Pratis & magistro Roberto de Corzon Canonico Parisensi nostris dantes litteris in mandatis ut quod fuit à nobis sententialiter diffinitum facerent appellatione remota inviolabiliter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo. Cùm autem Archipresbyter, sicut executores ipsi per suas nobis litteras intimarunt, sapientiam proventuum medietatem monasterio integraliter solvere derreceret, & ad querimoniam monasterij ejus sèpius iterataam ipsi Archipresbyterum pluries monuissent ut apostolico mandato parendo, à monasterij super hoc inquietatione cessaret, ac eidem satisficeret de subtractis, & id posse sub excommunicationis poena ei sèpe mandassent, quia tamen Archipresbyter, corundem monitis vilipensis, nostræ præ-

fumebat sententia obviare, parrochianos suos contra monachos sancti Martini ad Ecclesiam sancti Iacobi pro suis accedentes justitiis nequiter incitando, cum excommunicationis vinculo innodarunt, facientes per dilectum filium Archidiacnum Parisensem in universis Parisensisibus Ecclesiis excommunicatum publicè nuntiari. Vnde cùm nuper idem Archipresbyter ad nostram presentiam accessisset, recepto ab ipso corporaliter juramento, juxta formam Ecclesiae ipsi fecimus beneficium absolutionis impendi; firmiter injungentes eidem sub debito præstiti juramenti ut medietatem omnium proventuum Ecclesiae sancti Iacobi, nulla prorsus vel pro expensis vel pro alia causa deductione facta, reddat integraliter annuatim monasterio memorato. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus faciat idem sublato appellatiois obstaculo adimpleri; contradictores, si qui fuerint, vel rebellis per censuram ecclesiasticam compescentes; ita videlicet quòd si dictus Archipresbyter mandato nostro præsumperit ulterius obviare, tam pro perjurio quam pro præsumptione hujusmodi ipsum appellatione remota poena canonica castigetis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani 11. Kal. Decembri, anno tertiodecimo.

*ARCHIEPISCOPI ET EPISCOPIS
per Hispaniam constitutis.*

SIgnificavit nobis dilectus filius Fernandus primogenitus carissimi in Christo filij nostri Aldefonsi illustris Regis Castelle quòd ipse militiæ sua primitias omnipotenti Deo desiderans dedicare, ad exterminandum inimicos nominis Christiani de finibus hereditatis ipsius, quam impiè occuparunt, intentionis studium toto conamine satagit impertiri, suppliciter postulans & devotè requirens ut ei ad hoc opus fideliter consummandum & nos ipsi apostolicum impendamus suffragium & ab aliis faciamus opportunum subfidiū exhiberi. Nosigitur pium ejus propositum in Domino commendantes, fraternitatì vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus Reges & Principes vestros, qui non sunt cum illis ad treugas observandas astrixi, ad opus simile peragendum sedulis exhortationibus inducatis, monentes ex parte Dei & nostra subditos vestros, & in remissione eis omnium peccaminum injungentes, quatenus tam prafato primogenito Regis Castellæ quam aliis Regibus & Principibus

*Epi. 183.
De subfido
præstanto Re-
gibus adversus
Saracenos
Vide infra lib.
14 epif. 3. 4.
15. 15. lib. 15.
epif. 15. & lib.
2. Miscellanor.
nostror. pag. 231.*

Q q q iij